

Bericht aan de thuisblijvers, nr. 9, 25 t/m 31 mei 2020

Beste lezers,

Nog een klein staartje Pinksteren, deze week: Tweede Pinksterdag. De laatste extra vrije dag in het voorjaar voor iedereen. Zo te zien aan de weerverwachting zal het wel geen meubelboulevard worden dit jaar. Eerder een strandje hier of daar (als dit niet onbereikbaar is geworden vanwege te grote drukte) de tuin of ergens een plekje in de schaduw. De Geest waait nog wel een beetje. Vandaar ook het thema: "Kracht". Want de Geest geeft kracht. Kracht om in beweging te komen, de vanzelfsprekendheid achter je te laten en op zoek te gaan.

Pierre Eijgenraam en Arjen Hiemstra, redactie

Gebed

*God, schenk ons de kracht dicht bij U te blijven,
dan zal ons geen macht uit elkander drijven.
Zijn wij in U een, samen op uw wegen
dan wordt ons tot zegen lachen en geweest.*

*Vrede, vrede laat Gij in onze handen,
dat wij die als zaad dragen door de landen,
zaaiend dag aan dag, zaaiend in den brede,
totdat in uw vrede ons hart rusten mag.*

tekst: Dieter Trautwein – 'Komm, Herr, segne uns'
Liedboek 418

Maandag 1 juni – Hubertien Oostdijk

Wie de rubriek Pinksterliederen in het oude 'Liedboek voor de kerken' en in het nieuwe 'Liedboek, zingen en bidden in huis en kerk' vergelijkt ziet dat het aantal Pinksterliederen in het nieuwe liedboek meer dan verdubbeld is. Er zitten prachtige liederen bij, kijkt u maar eens. U vindt de rubriek Pinksteren vanaf nummer 668 in uw liedboek.

Naast een aantal bekende liederen zijn er ook een heel aantal nieuwe Pinksterliederen opgenomen, één daarvan is lied 682. Volgens mij is het nog erg weinig gezongen, maar mijn oog viel erop vanwege de titel: 'Dit is het wonder: de kracht van de Geest'.

De Geest als een kracht van Boven die mensen verder helpt, je maakt het gelukkig geregeld mee in het pastoraat, mensen die door het gesprek en het gebed, weer hoop, moed en nieuwe kracht krijgen om verder te gaan. Vaak delen ze het met je.

Maar het kan ook andersom, dat je als pastor kracht krijgt om verder te gaan, door het gesprek met mensen. Mensen die door hun woorden je zo weten te raken dat je weer verder kan. Mensen die zo hun geloof met je delen dat het jouw helpt, jouw vertrouwen geeft. Vaak beseffen mensen dat niet dat ook zij tot steun en kracht kunnen zijn.

Het lied zegt het ons treffend. "in een onzeker en kwetsbaar bestaan ontkiemt het bevrijdend, en kondigt ons aan: sta op en vat moed en weet het voorgoed dat goddelijke liefde de wereld begroet."

Dat wij iets van die kracht ervaren dat wens ik ons allen toe!

Dinsdag 2 juni – Monique Maan

Ik lees het mailtje met het nieuwe thema voor deze berichten. Dit keer zal het gaan over 'kracht', en gelijk schiet me het vierde couplet van psalm 84 in gedachten: 'Van kracht tot kracht gaan zij steeds voort. Hun lied weerklinkt van oord tot oord, tot zij Jeruzalem betreden...'.

Van kracht tot kracht voortgaan, het wijst op doorzettingsvermogen en volhouden met moed en toewijding. De pelgrims (want over hen zingt dit lied) zijn niet in één dag bij Jeruzalem, het vraagt elke dag opnieuw op weg gaan.

In deze corona-tijd vind ik dat een mooie (en tegelijk moeilijke!) vorm van levenskunst. Leven per dag. Volhardend en gestadig. Je niet laten meeslepen door de waan van de dag, door angst, paniek of moedeloosheid, maar vasthouden aan wat jou houvast geeft in het leven. Zo voortgaan, van kracht tot kracht.

Het doet me ook denken aan het verhaal over het manna (Exodus 16): elke dag is er weer voldoende brood / hoop / (geest)kracht voor die dag en leer er maar op vertrouwen dat er morgen ook zal zijn. Wat je jezelf te veel toe-eigent, bederft en helpt niemand.

We hebben deze week als kerk het Pinksterfeest gevierd. In alle verwarring en onzekerheid wisten de leerlingen van Jezus niet goed hoe het verder moest. Maar de Geestkracht die ze van Godswege ontvingen, stelde hen in staat om door te gaan op de weg van Jezus. De weg van liefde, betrokkenheid en medeleven.

Dat ook wij op die weg voort mogen gaan – van kracht tot kracht, gedoopt met Geest elke dag opnieuw.

Woensdag 3 juni – Joost Röselaers Predikant Waalse Gemeente Arnhem

In het kader van 75 jaar bevrijding werden verschillende documentaires uitgezonden op televisie. Een daarvan stak in bij het einde van de vorige oorlog, van '14-'18. Duitsland was ook toen de agressor geweest. Bij het vredesverdrag kreeg het land een zware straf opgelegd. Onmogelijk grote schuldbetalingen moest het aflossen. Daarmee werd het in feite vernederd. Het is wel begrijpelijk, dat dit gebeurde. Wat was er niet geleden, in die oorlog. Hoeveel doden waren er niet gevallen. Het was natuurlijk uit gekrenkte liefde voor de slachtoffers, dat de overwinnaars Duitsland zo op de knieën dwongen. Later is gebleken, dat in deze vernedering de kiem lag van de nieuwe oorlog. Vernedering roept immers agressie op, en daarmee nieuw geweld. De maar al te menselijke liefde voor de eigen doden - die was met andere woorden niet genoeg. Er had nog een andere liefde bij moeten komen. Eén die ook de dader omsluit. Die geen doekjes windt, om wat deze gedaan heeft. Het donker in hem ziet en benoemt. Maar hem ook niet veroordeelt. Nabij blijft en trouw. Wij kunnen niet zonder de kracht van deze goddelijke liefde. Op weg naar Damascus is Paulus geraakt door de kracht van deze liefde. Ze vormt daarna het hart van zijn leven en werken. En geeft er iets onvoorstelbaar zonnigs, wilds en origineels aan. En dat zonnige, wilde – Paulus mist het in de verhalen die hij over de gemeente in Korinthe hoort. Zoals de mensen er met zichzelf bezig zijn - kijk mij, met mijn vermogen om in tongen te spreken, kijk mij met mijn profetische gaven, mijn kennis, mijn geloof, mijn vrijgevigheid... Dat is allemaal wel waardevol, zegt Paulus. Maar ik wijs jullie een weg, die verder omhoog voert. De grootse gave van allen is die van de kracht van de liefde.

Donderdag 6 juni – Elsje Pot

Als ik boos ben, zitten tranen mij snel hoog, niet echt een teken van kracht en het belemmert mij ook mijn woede te uiten, het wegslikken van de tranen eist alle aandacht. Dat is irritant, zeker als ik werk. Ik vertrek liever met slaande deur dan dat ik de aanwezigen mijn tranen gun.

Jaren geleden tijdens een gesprek, vroeg iemand: "Is dat zo?" Hij hield mij voor dat huilen duidelijk maakt, hoe belangrijk je iets vindt en dat je heel boos bent. Dat gaf te denken. Niet dat ik nu opgetogen raak van opkomende tranen, maar ik waardeer die emotie nu anders. Mijn gesprekspartner zei ook: "Je kunt het ook gebruiken".

Dat laatste vind ik dan weer niet zo passen bij emoties, waarvan ik het gevoel heb dat het iets is dat spontaan ontstaat, maar als zo'n emotie dan toch opborrelt: woede met of zonder tranen, dan beslis ik natuurlijk wel of ik met slaande deur vertrek.

Het wonderlijke is dat ik er in de loop der jaren minder last van gekregen heb (van die tranen). Ik kan nog steeds boos worden en tot mijn eigen verbazing lukt het me vaak om dan zonder in snikken uit te barsten nijdig mijn mening te geven.

Is dat kracht? Ik denk het eigenlijk niet, voor mijzelf is het wel winst, maar ik kijk met bewondering naar sommige politici, die onverstoort kunnen reageren op hoogst irritant vragen van journalisten. Zover ben ik nog niet.

Ik moet denken aan de eerste brief van Paulus aan de Korinthiërs, het eerste hoofdstuk vers 25: *want het dwaze van God (een gekruisigde Christus) is wijzer dan mensen, en het zwakke van God is sterker dan mensen*. Ook bij Paulus wisselen wijs en dwaas, kracht en zwakheid van plaats, het is maar net welke bril je opzet.

Vrijdag 7 juni – Pierre Eijgenraam

Een van mijn zonen heeft, alweer een paar jaar geleden, meegedaan aan een 'rots-en-water' -training. 'Rots' staat voor kracht, vasthoudendheid, opkomen voor jezelf, je niet in een hoekje laten drukken. 'Water' staat voor mee kunnen gaan in de beweging van een ander, begrip te tonen, je inleven in wat een ander wil.

'Wat denken jullie dat beter is?', vroeg de trainer. 'Water!' vonden de meeste kinderen. 'Rots' vonden enkele anderen. Maar het juiste antwoord was: allebei! Soms is het goed om op te komen voor jezelf en niet toe te

geven, en soms is het goed om met een ander mee te gaan, en hem of haar iets te gunnen.

Op de laatste bijeenkomst leerden de kinderen, als proeve van bekwaamheid, om met de blote hand een plankje doormidden te slaan. Op dat plankje hadden ze eerst iets opgeschreven wat ze moeilijk vonden. Maar hoe sla je nu dat plankje doormidden zonder je hand zeer te doen? Antwoord: door niet aan het plankje te denken, maar door je kracht van binnen te laten te komen, ergens bij je navel. Want de ware kracht zit van binnen. En om dat niet te vergeten mocht ieder zijn plankje mee naar huis nemen.

En nu ben ik benieuwd: vindt u dat dit verhaal iets met geloof te maken heeft? Ik zou het fijn vinden als u uw gedachten daarover met mij wilt delen: jpeijgenraam@kpnmail.nl of 026-3519531.

Wie weet wordt dat dan nog eens een preek, of een artikel in het kerkblad.

Zaterdag 6 juni – Taco Bos

‘Een mens moet heel sterk zijn om dit aan te kunnen’, verzuchtte een vrouw die al jarenlang in Wolfheze verblijft. Ze had veel met mij besproken: haar onveilige jeugd, haar psychische aandoening, de beperkingen die ze had opgelopen, haar afhankelijkheid van de hulpverlening. Ze verlangde naar wat voor veel mensen zo vanzelfsprekend lijkt: een rustig leven, een huurwoning, betaald werk, een relatie.

‘God geeft mij kracht,’ zei ze opeens. ‘Zonder die kracht zou ik het nooit volhouden.’ Haar uitspraak trof mij. Hoe is dat voor mij? Ontleen ik kracht aan mijn geloof? Of kan ik dit pas nazeggen wanneer mijn leven problematisch wordt, wanneer alle uiterlijke houvast wegvalt?

De laatste jaren staan in de hulpverlening veerkracht, empowerment, zelfmanagement en eigen regie centraal. Dit ‘eigen-kracht-denken’ biedt waardevol tegenwicht tegen onmondigheid, demoralisatie, hospitalisering en stigmatisering. Het geeft werkers in de GGz, ook mij, voldoening als iemand zich gesterkt voelt op weg naar grotere autonomie.

Tegelijk vraag ik mij af: hoe verhoudt dit eigen-kracht-denken zich tot de kracht die deze vrouw voelt? Haar krachtervaring is niet maakbaar. Ze beleeft deze kracht als godsgeschenk. Onvermoede Levensenergie, zomaar gegeven. Geestkracht van boven, om het vol te houden hier beneden. Ik moet denken aan Paulus’ mysterieuze uitspraak, dat kracht in

zwakheid aan het licht komt (2 Korinthe 12: 9). Kan het zijn, dat deze coronatijd ook u en mij een mogelijkheid biedt, om dichterbij dit geheimenis te komen? Van harte wens ik ieder die zich momenteel extra kwetsbaar voelt, deze ervaring toe. Gezegend Pinksteren.

Zondag 7 juni – Arjen Hiemstra

Als je het over 'kracht' hebt, dan moet ik onmiddellijk denken aan dat slotkoor uit de Messiah van Händel:

tekst:

*Blessing and honour,
glory and power, be unto
Him that sitteth upon the
throne,
and unto the Lamb,
for ever and ever.*

vertaling:

*Zegen en eer,
glorie en kracht, wees tot
Hem die op de troon zit,
en tot het Lam,
voor eeuwig.*

We zongen het ooit met Toonkunstkoor Zwolle, een half mensenleven geleden in de tijd voor Kerst in de Broerenkerk (Daar waar je nu een gigantische boekwinkel aantreft). De kerk was uitverkocht er zaten meer dan 900 mensen in de kerk, je moet er nu niet meer aan denken. De tekst is een citaat uit Openbaring 5,12-14, een soort troonscène over het Lam – Christus – dat op de troon zit om de wereld te besturen op rechtvaardige wijze.

Er wordt niet alleen over 'Power' gezongen, het klinkt ook zeer krachtig. De bassen beginnen, daarna vallen de tenoren in en zo volgen alle stemmen en ook het orkest doet helemaal mee.

De hele troonscène moet je begrijpen als een verzuchting van de schrijver van het boek Openbaring: "God, grijp toch in, doe toch iets aan deze wereld!", als een krachtige vraag om hulp. De schrijver vindt het allemaal zo moeilijk en vanuit die wanhoop roept hij om Gods hulp.

Toch erg jammer dat we de kracht van koren even niet zullen horen die over de "*blessing and honour, glory and power*" zingen, omdat het zingen zo riskant is vanwege een mogelijke coronabesmetting. Voorlopig kunnen we het alleen oude opnames beluisteren. Ik heb nog een oud bandje met de opname...